

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการเสนอขาย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันวินาศภัย
นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐
สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์) และกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๓๗ (๖) (๘) มาตรา ๔๙ มาตรา ๖๕ วรรคสอง มาตรา ๖๕/๒ และมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการเสนอขาย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย หรือพนักงานของบริษัทในการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์) และกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือผู้ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักร

“สำนักงานใหญ่” หมายความว่า สำนักงานสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักร

“สาขา” หมายความว่า สาขาของบริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยที่ออกตามความในมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“เครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ” หมายความว่า เครื่องจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ติดตั้งตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ตัวแทนประกันวินาศภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

“นายหน้าประกันวินาศภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งซื้อหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท โดยกระทำเพื่อบำเหน็จเนื่องจากการนั้น

“กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์)” หมายความว่า กรมธรรม์ประกันภัยที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบซึ่งมีการระบุคำว่า “กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์)” ไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย หรือหนังสือรับรองการประกันภัย

“กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ” หมายความว่า กรมธรรม์ประกันภัยที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ข้อ ๔ การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศนี้ และประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยอื่น ในกรณีที่ประกาศอื่นขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๕ กรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์) ให้เสนอขายได้โดย

- (๑) พนักงานของบริษัทซึ่งทำการเสนอขาย ณ สำนักงานใหญ่ หรือที่ทำการสาขา
- (๒) บริษัทโดยผ่านเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (๓) นายหน้าประกันวินาศภัย
- (๔) ตัวแทนประกันวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัยประเภทสุขภาพและอุบัติเหตุส่วนบุคคล หรือตัวแทนประกันวินาศภัยสำหรับการประกันภัยรายย่อย

(๕) ตัวแทนประกันวินาศภัยประเภทประกันภัยความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งบริษัทได้จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับกรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินชัวร์นซ์) แล้ว

ข้อ ๖ กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถให้เสนอขายได้โดย

- (๑) พนักงานของบริษัทซึ่งทำการเสนอขาย ณ สำนักงานใหญ่ หรือที่ทำการสาขา
- (๒) บริษัทโดยผ่านเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (๓) นายหน้าประกันวินาศภัย

(๔) ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือตัวแทนประกันวินาศภัยประเภทประกันภัยความ
คุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(๕) ตัวแทนประกันวินาศภัยประเภทสุขภาพและอุบัติเหตุส่วนบุคคล หรือตัวแทน
ประกันวินาศภัยสำหรับการประกันภัยรายย่อย ซึ่งบริษัทได้จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับกรรมธรรม
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถแล้ว

ข้อ ๗ การเสนอขายของนายหน้าประกันวินาศภัยตามข้อ ๕ (๓) และข้อ ๖ (๓)
ให้นำความในข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๒ วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต และการต่ออายุ
ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ในการทำประกันภัย บริษัทต้องจัดให้ผู้เสนอขายร้องขอข้อมูลที่จำเป็นต่อ
การรับประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยให้แก่ผู้เสนอขายตามข้อ ๕ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับข้อมูลครบถ้วน และได้รับชำระเงินค่าเบี้ยประกันภัยแล้ว ผู้เสนอขายตาม
ข้อ ๕ ต้องดำเนินการให้มีการออกเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท และหนังสือรับรองการประกันภัย

กรณีผู้เสนอขายตามข้อ ๖ ต้องดำเนินการให้มีการออกเอกสารแสดงการรับเงิน
ของบริษัท และกรรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

บริษัทต้องออกกรรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) ตาม
คำร้องขอของผู้เอาประกันภัย

เอกสารแสดงการรับเงินของบริษัทอย่างน้อยต้องมี ชื่อบริษัท ชื่อผู้เอาประกันภัย
และเลขประจำตัวประชาชนของผู้เอาประกันภัย

หนังสือรับรองตามวรรคสอง และกรรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคสามให้เป็นไปตาม
แบบและข้อความที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๙ ให้บริษัทรายงานการรับประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัย ๒๐๐ สำหรับ
รายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) ต่อสำนักงานตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่
นายทะเบียนประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน

พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายอารีพงศ์ ภูซุ่ม)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกประกาศนี้ เนื่องจากเพื่อเป็นการส่งเสริมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์
ประกันภัยประเภทกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับรายย่อย (ไมโครอินซัวรันส์) อันเป็นการตอบสนองต่อ
ความต้องการของประชาชนในการเสริมสร้างสวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี รวมถึงการพัฒนาช่อง
ทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้ประชาชนทุกระดับสามารถเข้าถึงได้ จึงจำเป็นต้องออก
ประกาศนี้